

English Writing for Beginners

เริ่มเขียนอังกฤษให้เป็น

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ ถูกจัดทำมาเพื่อผู้ที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น แต่ยังไม่มั่นใจในการเขียน และต้องการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การสร้างประโยค การเขียนย่อหน้า ไปจนถึงการเขียนอีเมลและบทความต่างๆ ซึ่งโดยทั่วไปนั้น เวลาที่จะเริ่มเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนมักจะรู้สึกว่ายาก ทั้งที่จริงๆ แล้วปัญหาคือการใช้ภาษาที่ผู้เขียนยังไม่รู้ “ต้องเริ่มจากตรงไหนก่อน” ผู้เขียนบางท่านรู้ศัพท์เยอะ และเคยผ่านการเรียนไวยากรณ์มาบ้าง แต่เมื่อนำไปเขียนจริงๆ กลับไม่มั่นใจว่าจะเขียนออกมาอย่างไร หนังสือเล่มนี้จึงถูกออกมาเพื่อแก้ปัญหานี้ครับ

ในหนังสือเล่มนี้ เราจะเริ่มจากการเรียนรู้ไวยากรณ์ขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเขียน และเริ่มฝึกเขียนย่อหน้า โดยจะเริ่มจากพื้นฐานที่สุดก่อน จนไปถึงการเขียนบทความประเภทต่างๆ เช่น การเขียนบทความบอกข้อดีข้อเสีย การเขียนบทความประเภท **Problem-Solution** หรือการเขียนอีเมลเพื่อการทำงาน เหมือนเรากลับไปดูว่าวัสดุที่เอามาสร้างประโยคมีอะไรบ้าง พอเรารู้กับวัสดุดังกล่าวแล้ว ต่อไปการเขียนจะง่ายขึ้นมากครับ ดังนั้น หากผู้อ่านเคยเรียนภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว รู้จักคำศัพท์พื้นฐาน รู้จัก **Present / Past / Future** ผ่านๆ สามารถอ่านประโยคภาษาอังกฤษได้ แต่พอให้เขียนเองจะนึกวิธีการเขียนไม่ออก หนังสือเล่มนี้จะเหมาะกับคุณมากครับ

ชัชวาล อิศรางกูร ณ อยุธยา

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
LESSON 1: WORD FOUNDATION	6
LESSON 1.1: NOUN (คำนาม)	7
LESSON 1.2: PRONOUN (คำสรรพนาม)	10
LESSON 1.3: VERB (คำกริยา)	13
LESSON 1.4: ADJECTIVE (คำคุณศัพท์)	16
LESSON 1.5: ADVERB (คำกริยาวิเศษณ์)	19
LESSON 1.6: PREPOSITION (คำบุพบท)	22
LESSON 1.7: CONJUNCTION (คำสันธาน)	25
LESSON 1.8: ARTICLE (คำนำหน้านาม)	28
Exercise 1: Classify the Words (แบ่งประเภทของคำ)	31
Exercise 2: Fill in the Blank (เติมลงในช่องว่าง)	35
Exercise 3: Rearrange the Words (เรียงลำดับคำใหม่)	38
LESSON 2: SENTENCE CONSTRUCTION	42
LESSON 2.1: BASIC SENTENCE STRUCTURE (โครงสร้างประโยคพื้นฐาน)	43
LESSON 2.2: SUBJECT-VERB AGREEMENT (การผันกริยาให้สอดคล้องกับประธาน)	47
LESSON 2.3: TENSE FOR BEGINNERS (Tense สำหรับผู้เริ่มต้น)	50
LESSON 2.4: QUESTION FORMATION (การสร้างประโยคคำถาม)	53
LESSON 2.5: NEGATIVES (ประโยคปฏิเสธ)	56
LESSON 2.6: EXPANDING SENTENCES (การขยายประโยค)	59
Exercise 1: Build from Keyword to Sentence (สร้างประโยคจากคีย์เวิร์ด)	62
Exercise 2: Fix the Broken Sentences (แก้ไขประโยคที่ผิด)	65

เนื้อหา	หน้า
LESSON 3: BETTER SENTENCES	69
LESSON 3.1: COMBINING SENTENCES (การรวมประโยค)	70
LESSON 3.2: USING CONNECTORS (การใช้คำเชื่อม)	73
LESSON 3.3: ADDING DETAILS (การใส่รายละเอียด)	76
LESSON 3.4: COMMON WRITING MISTAKES (ข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบบ่อย)	79
Exercise 1: Combine the two sentences into one. (รวมสองประโยคให้เป็นประโยคเดียว)	82
Exercise 2: Choose a suitable connector. (เติมคำเชื่อมให้เหมาะสม)	85
Exercise 3: Fix the Mistakes (แก้ไขข้อผิดพลาด)	89
LESSON 4: PARAGRAPH WRITING	93
LESSON 4.1: TOPIC SENTENCE (ประโยคใจความหลัก)	94
LESSON 4.2: SUPPORTING DETAILS (ประโยคที่เป็นรายละเอียดสนับสนุน)	97
LESSON 4.3: CONCLUDING SENTENCE (ประโยคสรุป)	100
LESSON 4.4: OPINION PARAGRAPH (การเขียนย่อหน้าแสดงความคิดเห็น)	104
LESSON 4.5: DESCRIPTIVE PARAGRAPH (การเขียนย่อหน้าอธิบายให้เห็นภาพ)	109
LESSON 4.6: NARRATIVE PARAGRAPH (การเขียนย่อหน้าเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์)	114
LESSON 4.7: SIMPLE EMAIL WRITING (การเขียนอีเมลอย่างง่าย)	118
Exercise 1: Choose the best topic sentence. (เลือก Topic Sentence ที่เหมาะสมที่สุด)	122
Exercise 2: Add Supporting Details (การเขียน Supporting Detail)	126
Exercise 3: Write Paragraph Openings (เขียนประโยคเปิดย่อหน้าตามหัวข้อ)	128

เนื้อหา	หน้า
LESSON 5: PRACTICAL WRITING SKILLS	130
LESSON 5.1: PUNCTUATION (เครื่องหมายวรรคตอน)	131
LESSON 5.2: WRITING A PARAGRAPH (เขียน 1 ย่อหน้า)	135
LESSON 5.3: WRITING A 3-PARAGRAPH ESSAY (การเขียนเรียงความ 3 ย่อหน้า)	139
LESSON 5.4: BUSINESS EMAIL WRITING (การเขียนอีเมลสำหรับการทำงาน)	143
LESSON 5.5: WRITING ABOUT THE PAST (การเขียนเล่าเหตุการณ์ในอดีต)	147
LESSON 5.6: ADVANTAGES & DISADVANTAGES ESSAY (การเขียนบทความบอกข้อดีข้อเสีย)	151
LESSON 5.7: PROBLEM–SOLUTION ESSAY (การเขียนบทความประเภทปัญหา–วิธีแก้)	156
LESSON 5.8: STORYTELLING WRITING (การเขียนเล่าเรื่อง)	161
Exercise 1: Fix the Punctuation (เติมเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง)	166
Exercise 2: Write One Paragraph (เขียน 1 ย่อหน้าจากหัวข้อที่กำหนดให้)	169
Exercise 3: Write a 3-Paragraph Essay Outline (วางโครงการเขียนบทความ 3 ย่อหน้า)	173
Exercise 4: Business Email Writing (เขียนอีเมลทางธุรกิจ)	176
Exercise 5: Past Story Writing (เขียนเล่าเหตุการณ์ในอดีต)	179
Exercise 6: Advantages & Disadvantages (เขียนเนื้อหาข้อดีและข้อเสีย)	182
Exercise 7: Problem–Solution (เขียนระบุปัญหาและเสนอทางแก้)	185
Exercise 8: Storytelling Writing (เขียนเล่าเรื่องตามโครงสร้าง Storytelling)	188

LESSON 1: WORD FOUNDATION

LESSON 1.1: NOUN

(คำนาม)

จุดเริ่มต้นของการเขียนภาษาอังกฤษ

ในหนังสือเล่มนี้ เราจะค่อยๆ มารู้จักคำประเภทต่าง ๆ ที่เราใช้สร้างประโยค ไม่ว่าจะเป็น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ รวมถึงคำอื่นๆ ที่ช่วยให้ประโยคสมบูรณ์ขึ้น โดยในบทนี้จะเริ่มต้นจาก คำนาม (Noun) ซึ่งการเขียนภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้ยากอย่างที่คิด แต่ต้องเริ่มให้ถูกจุดเท่านั้นเองครับ

เราจะเริ่มจาก คำที่พื้นฐานที่สุด กันเลยครับ แล้วค่อยๆ ต่อให้เป็นประโยคที่ซับซ้อนไปด้วยกัน ซึ่งอันดับแรก เราเรียกว่าคำนาม หรือที่เราเรียกว่า **“Noun”** ซึ่งก็คือคำที่ใช้ **เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่** หรือแม้แต่สิ่งที่มองไม่เห็นอย่างความคิด (Thought) หรือความรู้สึก (Feeling) ก็ตาม

ถ้าเราลองสังเกตในชีวิตประจำวัน ทุกอย่างที่เรารู้ถึงจริงๆ แล้วมักจะเป็นคำนามแทบทั้งนั้น เช่น ครู (Teacher), หมอ (Doctor), โรงเรียน (School), หนังสือ (Book) หรือแม้แต่คำว่า ความรัก (Love), และความสุข (Happiness) ซึ่งแม้มันจะจับต้องไม่ได้ แต่เราก็ยังใช้เป็นคำนามได้เช่นกัน

เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพง่ายขึ้น เราสามารถแบ่งคำนามออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ประมาณนี้ครับ อย่างแรกคือคำนามที่เป็น **“คน”** เช่น teacher หรือ doctor อย่างที่สองคือคำนามที่เป็น **“สถานที่”** เช่น school หรือ Bangkok อย่างที่สามคือ **“สิ่งของ”** เช่น book หรือ phone ต่อมา คำนามสามารถเป็น **“สัตว์”** ได้ด้วย เช่น Cat หรือ Zebra และอย่างสุดท้ายคือ **“ความคิดหรือความรู้สึก”** เช่น love หรือ happiness

เมื่อนำคำนามมาใช้ในประโยคจริง จะทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนขึ้น เช่นถ้าเราพูดว่า **“The teacher is kind.”** ก็จะหมายถึงว่า ครูคนนั้นเป็นคนใจดี หรือถ้าเราพูดว่า **“My phone is new.”** ก็หมายถึงโทรศัพท์ของฉันเป็นเครื่องใหม่ (คำว่า Teacher และ Phone เป็นคำนามทั้งคู่ เพราะเป็นคน และเป็นสิ่งของ)

จะเห็นได้ว่าคำนามคือจุดเริ่มต้นของประโยคแทบทุกประโยคในภาษาอังกฤษเลยครับ เพราะถ้าไม่มี **“คำนาม”** เราก็จะไม่รู้เลยว่ากำลังพูดถึงอะไรอยู่

ดังนั้นในบทนี้ เราไม่จำเป็นต้องรีบจำเยอะ แต่แค่เริ่ม **“สังเกต”** ให้ได้ว่า อะไรคือคำนามรอบตัวเรา เท่านั้น ก็ถือว่าเริ่มต้นถูกทางแล้วครับ มาดูภาพสรุปในหน้าถัดไปได้เลยครับ

สรุปคำนาม

คำนาม [Noun] คืออะไร?

-> คำนามคือคำที่ใช้เรียก คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่

ประเภทของคำนาม

1. Person

- . teacher (ครู)
- . doctor (หมอ)

2. Animal

- . Lion (สิงโต)
- . Giraffe (ยีราฟ)

3. Thing

- . book (หนังสือ)
- . phone (โทรศัพท์)

4. Place

- . school (โรงเรียน)
- . Bangkok (กรุงเทพฯ)

ตัวอย่าง

- . The teacher is kind.
(ครูคนนั้นใจดี)
- . My phone is new.
(โทรศัพท์ของฉันใหม่)

LESSON 1.2: PRONOUN

(คำสรรพนาม)

Artis

หลังจากเราเข้าใจแล้วว่า คำนามคือคำที่ใช้เรียกคน สิ่งของ สถานที่ หรือแนวคิดต่าง ๆ ขั้นตอนที่สำคัญมากในการเขียนคือ “Pronoun” หรือคำ สรรพนาม ครับ

Pronoun คือคำที่ใช้ **“แทนคำนาม”** เพื่อไม่ให้เราต้องพูดหรือเขียนคำนั้นซ้ำไปซ้ำมา จนประโยคดูแปลกหรืออ่านแล้วไม่ลื่น

ลองนึกภาพว่าเราเขียนแบบนี้

“Sarah is a student. Sarah is smart. Sarah studies every day.”

ถึงแม้แกรมมาร์จะไม่ผิด แต่เวลาอ่านจะรู้สึกหนักอึ้งว่ามันซ้ำ เพราะเราใช้ชื่อ Sarah ซ้ำตลอดทั้งสามประโยค เราจึงใช้ pronoun เข้ามาแทน เช่น

“Sarah is a student. She is smart. She studies every day.”

ซึ่ง pronoun สำคัญกับการเขียนมาก เพราะมันช่วยให้ writing ของเราดูอ่านง่ายขึ้นเยอะ และดูเป็นการเขียนที่ถูกจัดระเบียบได้ดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเราเริ่มเขียน paragraph หรือ essay ที่มีหลายประโยค ถ้าไม่ใช้ pronoun เลย งานเขียนจะดูไม่ลื่นเท่าไร

Pronoun ที่ใช้บ่อยที่สุดก็จะเป็นคำพื้นฐานอย่าง I, You, He, She, It, We และ They ซึ่งหลายคนน่าจะคุ้นกันอยู่แล้ว แม้จะใช้บ่อย แต่การใช้ให้ถูกก็สำคัญ เพราะแต่ละคำใช้แทนคำนามคนละแบบ เช่น he ใช้แทนผู้ชาย she ใช้แทนผู้หญิง และ they ใช้แทนคนหรือสิ่งของมากกว่าหนึ่ง

พูดง่าย ๆ คือ เราใช้ Pronoun หรือคำสรรพนามในการเขียนแทนคำนามที่ถูกเขียนมาแล้วเป็นครั้งที่สองขึ้นไป ดังนั้น pronoun คือหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ Writing ของคุณดูเป็นธรรมชาติขึ้นมากครับ

มาดูภาพสรุปในหน้าถัดไปกันเลยครับ

สรุปคำสรรพนาม

คำสรรพนาม [Pronoun] คืออะไร?

-> คำสรรพนามใช้แทนคำนาม ส่วนใหญ่ใช้แทนคำนามเมื่อพูดถึงคำนามนั้นๆเป็นครั้งที่สอง

Pronoun	Meaning
I	ฉัน
You	คุณ
We	พวกเรา
They	พวกเขา
He	เขา (ผู้ชาย)
She	เขา (ผู้หญิง)
It	มัน

ตัวอย่าง

Sarah is a student. She is smart. (ซาร่าเป็นนักเรียน เซอฉลาด)

LESSON 1.3: VERB

(คำกริยา)

หลังจากรู้จักคำนามและคำสรรพนามแล้ว สิ่งต่อไปที่ขาดไม่ได้เลยในการสร้างประโยคก็คือ **“Verb”** หรือคำกริยาครับ ซึ่งกริยานั้นเป็นส่วนสำคัญของประโยคมาก เพราะมันเป็นส่วนที่บอกว่าในประโยคนั้น เกิดอะไรขึ้น หรืออยู่ในสภาพแบบไหน

พูดง่าย ๆ Verb คือคำที่ใช้แสดง **“การกระทำ”** หรือ **“สภาวะ”**

แบบแรกคือคำกริยาที่แสดงการกระทำ ซึ่งน่าจะเป็นแบบที่ผู้อ่านหลายคนคุ้นเคยที่สุด เช่น run แปลว่า วิ่ง eat แปลว่ากิน และ write แปลว่าเขียน คำพวกนี้บอกชัดเจนว่า ประธานในประโยคกำลังทำอะไร อยู่

ตัวอย่างเช่นประโยค “I run every morning.” แปลว่า ฉันวิ่งทุกเช้า ในประโยคนี้ run คือคำที่ บอกการกระทำของประธาน (บอกว่า I หรือ ฉันกำลังทำอะไรอยู่)

แต่ยังมีอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันคือคำกริยาที่ใช้บอก **“สภาวะ”** หรือสถานะของบางสิ่ง เช่น be (เป็น, อยู่, คือ), seem (ดูเหมือนว่า) และ know (รู้, รู้จัก) ซึ่งคำพวกนี้ไม่ได้แปลว่ามีการลงมือ ทำอะไร แต่ใช้เพื่อบอกว่าใครหรืออะไร **“เป็น”** หรือ **“อยู่ในสภาพไหน”**

ตัวอย่างเช่น “She is happy.” แปลว่า เธอมีความสุข คำว่า is ในประโยคนี้ไม่ได้แปลว่าเธอกำลัง ทำอะไรอยู่ แต่ใช้บอกสภาวะของเธอในตอนนั้น “ว่าเธอมีสภาวะที่มีความสุข”

สิ่งสำคัญที่อยากให้จำไว้คือ แทบทุกประโยคในภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมี verb เสมอ เพราะถ้าไม่มี คำกริยา ประโยคจะไม่สมบูรณ์ทันที ลองมาดูตัวอย่างประโยคนี้กันครับ

“My brother tall.”

แม้เราจะพอเดาความหมายได้ว่าอยากบอกว่า “พี่ชายฉันตัวสูง” แต่ประโยคนี้นผิด เพราะไม่มี verb ดังนั้น ประโยคที่ถูกต้องจึงต้องเป็น

“My brother is tall.”

นี่คือหนึ่งในจุดที่คนไทยพลาดบ่อยมาก เพราะภาษาไทยสามารถละคำว่า “เป็น / อยู่ / คือ” ได้ในหลายกรณี แต่ภาษาอังกฤษละไม่ได้ ต้องมี Verb ที่เป็นการกระทำ หรือ is/am/are ใน ประโยคด้วย

ดังนั้นเวลาเราเขียนภาษาอังกฤษ อย่าลืมตรวจสอบว่า “ประโยคนี้มี **verb** หรือยัง” เพราะมันคือแกนหลักของทุกประโยคครับ มาดูภาพสรุปการใช้ **Verb** กันเลยครับ

กริยา [Verb] คืออะไร?

-> คำกริยาที่แสดงการกระทำหรือสภาวะของประธาน (เป็น, อยู่, คือ)

Action Verb

- . run (วิ่ง)
- . eat (กิน)
- . write (เขียน)

State Verb

- . is, am, are (เป็น, อยู่, คือ)
- . was, were (เป็น, อยู่, คือในอดีต)

ตัวอย่าง

- . I run every morning. (ฉันวิ่งทุกเช้า)
- . She is happy. (เธอมีความสุข)

LESSON 1.4: ADJECTIVE

(คำคุณศัพท์)

เมื่อเรารู้แล้วว่าคำนามคือสิ่งที่เรากำลังพูดถึง และคำกริยาคือสิ่งที่บอกว่าเกิดอะไรขึ้น ขั้นต่อไปที่จะช่วยให้ประโยคของเรามีรายละเอียดและน่าสนใจขึ้นก็คือ **“Adjective”** หรือคำคุณศัพท์ครับ

Adjective คือคำที่ใช้ **“ขยายคำนาม”** เพื่อบอกลักษณะหรือรายละเอียดเพิ่มเติมของสิ่งนั้น ว่าเป็นแบบไหน มีหน้าตาอย่างไร หรือมีคุณสมบัติอย่างไร

ถ้าเราพูดแค่คำว่า **“car”** คนฟังก็รู้ว่าเรากำลังพูดถึงรถคันหนึ่ง แต่ยังไม่รู้ว่ารถคันนั้นเป็นแบบไหน พอเราเติม adjective เข้าไป เช่น **“expensive car”** ภาพก็ชัดเจนขึ้นทันทีว่าเป็น **“รถราคาแพง”**

ตัวอย่าง adjective ที่ใช้บ่อย เช่น beautiful ที่แปลว่าสวยหรือไพเราะ tall ที่แปลว่าสูง และ expensive ที่แปลว่าราคาแพง

ลองดูในประโยคจริง เช่น **“She has a beautiful voice.”** ประโยคนี้แปลว่า เธอมีเสียงที่ไพเราะ คำว่า beautiful ทำหน้าที่ขยายคำนามคือ voice เพื่อบอกว่าเสียงนั้นเป็นแบบไหน

หรือในประโยค **“It is an expensive car.”** ที่แปลว่า มันคือรถราคาแพง คำว่า expensive ก็ขยายคำว่า car เช่นกัน

สิ่งที่ adjective ช่วยมากในการเขียนคือทำให้งานเขียนของเรา **“เห็นภาพ”** และมีรายละเอียดมากขึ้น เพราะแทนที่จะเขียนประโยคสั้นๆ เราจะสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ได้ชัดเจนและน่าสนใจกว่าเดิม ลองเปรียบเทียบสองประโยคนี้ดูนะครับ

“I have a car.” (ฉันมีรถคันหนึ่ง)

และ

“I have an expensive car.” (ฉันมีรถคันหนึ่งที่ราคาแพง)

ประโยคหลังให้ข้อมูลมากกว่าและทำให้คนอ่านเห็นภาพชัดเจนขึ้นทันที

ดังนั้นถ้า noun คือสิ่งที่เรากำลังพูดถึง **adjective ก็คือคำที่ช่วย “อธิบายรายละเอียด” ให้สิ่งนั้นชัดเจนมากขึ้น**

หากคุณเริ่มนำ adjective มาใช้ในงานเขียนของคุณ Writing ของคุณจะมีชีวิตชีวามากขึ้นครับ มาดูภาพสรุปในหน้าถัดไปกันเลยครับ

สรุปการใช้ Adjective

Adjective คืออะไร?

-> Adjective คำที่ใช้ขยายหรือบอกลักษณะคำนาม

ตัวอย่าง

- . beautiful (สวย)
- . tall (สูง)
- . expensive (แพง)

ตัวอย่างประโยค

- . She has a beautiful voice.
(เธอมีเสียงที่ไพเราะ)
- . It is an expensive car.
(มันคือรถราคาแพง)

LESSON 1.5: ADVERB

(คำกริยาวิเศษณ์)